

SCRIPTUM THEODORICI PATRIS VNIUS CANONICI DE ORATIONE
DOMINICA. QUOD OB MEMORIAM & HONORE IOMADI HONOR-
RABILIS CUI IN STINCTU REVERENDI SACERDOTIS RICH-
BOLDI PER GRADU SCILICET EDIIT.

Patrem misericordie nostrum esse patrem. cum rationibus. tum auctoritatibus.
utrisque sancte & reuerenter suscipiendis. euidentissime comprobatur.
At enim uas electionis. contemplator archane in celo ueritatis.
Deo & patri nostro gloria in secula seculorum amen. Et alibi. Gratia uobis
& pax a deo patre nostro. Quis enim adeo exhausti pudoris. quis
adeo impudens irrisor. ueritatis. quis adeo peritax assertor
falsitatis. qui non acquiescat. si nos filii sumus eius. cum esse patrem.
Nos autem filii. Scriptum est enim. Filii excelsi omnes. Et rursum.
Venite filii. audite me. Nonne enim hec nobis carnali uisum
obtectis & obsignatis. usque ad reuelationem capitis nostri christi ihesu
eodem uelamine obuoluti. sunt annuntiata. Ergo ipse est pater.
Ipse quoque possidet nos per caritatem suam. fecit nos ex nihilo per
potentiam suam. creauit nos in bonis operibus. per gratiam suam. Hinc
apostolus ait. Ipse. id est deus factura sumus. creati in christo ihesu in operibus.
bonis. Numquid ergo non ipse est pater qui possidet & fecit &
creauit nos. Christus quoque deus sapientia. deus filius. deus conscius.
efficit inquit perfecti sicut pater uir celestis perfectus est. Ipse
ergo ihesus christus per contantibus discipulis suis de orationis modo sic inquit
orare. Patrem nostrum & reliquum. legit institutione christi fundari. clarescere
uirum testimonio edificari. nulla rapina arbitramur
in oratione nostra animamur clamare in spiritu sancto. Pater
nostrum. Paulus enim ait. In quo. id est in spiritu sancto clamamus abba pater.
Quis enim omnipotentem tam familiari nomine patris appellare
in suo spiritu presumere. Qui est. id est qui perfectus & singularis
subsistat. Dictum est enim moysi. Qui est misit me. Quis misit
moysen. Nonne deus. Ergo qui est deus est. Et audi. Ego sum qui sum.
Quis hec loquitur nisi deus. Qui est ergo deus est. Quod autem esse. tam
creaturum. quam creatori secundum uocis formam commune. specialiter
creatori assignat. eo modo locutionis fit. quo multa communia
uni soli participanti per reuerentia excellentiori attribuit.
Deus enim tam uerus. & in omni diuitis. & omnipotens. quam falsus. &
egenuus. & impotens simulacri nomen est. Sed deus cum dicatur
uerus intelligatur. Dominus quoque tam creatori quam cuida creature
commune cum esset. intellectus noster per reuerentia ad creatorem
trahit. iustus quoque & sanctus cum dicitur. ipse intelligitur. Hinc

THEODORICI
PATRIS
VNIUS
CANONICI
DE ORATIONE
DOMINICA
QUOD OB MEMORIAM
& HONORE IOMADI
HONORRABILIS
CUI IN STINCTU
REVERENDI
SACERDOTIS
RICHBOLDI
PER GRADU
SCILICET
EDIIT.

bek aus der Zeit

Taf. 8/9

des Domherrn

Horsclmann (H.), Van der Dons dichte 7. Gymn. Theodorianum (1962)

psalmus ait. *Mirificauit dñs scm suū. & alibi. iust' autē*
quid fecit. Filius quoq; est cōmune. Sed cū p se dicitur filius
di intelligit. Vnde ipse ait. Si uos fili' liberauerit. hoc quoq;
locutionis modo cū apls simpliciter offert. paulus intelligit.
igit cū diuinitatis ēē. sit ante omē. ēē. excellens omē. ēē.
condens omē esse. gubernans omē. ēē. prerogatione assigna-
tionis sublimitate di glorificam. dñm intelligentes cū
dicit. qui es. Et hec ratio in hac re satis sit p breuitate.
quāuis alię quoq; possunt accedere. Ipsiū enī. ēē. singulare
est. non conuentu partū iunctū. sed quicquid in eo ē.
ds est. & ds ē. in effabiliter quicquid in eo est. In creaturis
uero non se sic habet. hominis enī essentia. ex anima & corpore
iuncta. in eadē rursus resoluta. Nec quicquid in hac ēētia
est homo est. nec homo est quicquid in hac ēētia est. Non
est enī homo anima. nec anima homo. Idē in reliquis. Hinc
boetius ait. Nulla res est id qd est. i. nō omā est conuertibilis
que in sua essentia sunt. Congrue uero in ipsius orationis
primordio. ēē. eū confitem. id quidē edocente ihu nō
uellet insipiens dicerem. in corde nrō non est ds. Hinc
paulus ait. Credere enī oportet accedente ad dñm quia ē.
Est enī primum fidei fundamentū suę existētie confessio.
frustra enī de eo quicquā crederemus. nisi de suo. ēē. certi
essem. qui condidit omā. quę glorificant omā. Vnde sub-
iungit. In celis scificet nomen tuū. i. ab iis qui in celis
sunt glorificet. adact potentia tua. Beatos sps anglorū
quos diuersis nominib. appellamus conspectui di credimus
assistere. & eos glām diuinitatis contēplantes. & in ea sēp
exultantes. eū laudare & incessant scificare. Animas quoq;
beatorū hominū nexib. corporis absolutas angloę consortio
inter esse. & laude & glām creatoris. redeptoris. p piciatoris
concelebrare. Quę enī in carcere corporeo alligatę. ad eū
tamen suspētauerunt. & obiectū suū utiq; p enigma uidemes
in claritate ei direxer. & potentia. & uirtutē. & grām ei
glificauer. quātomagis nunc resolutę. & eo fruētes. &
facie ad facie contēplantes. nom suū credent magnificare.
igit nrām deuotionē dñm glorificandi ostendentes. optam
& petim. ut ii qui assistunt. qui eū ut est contēplant. qui
eo felicitē pfruant. collaudent eū & conglorificent. Ac si
apte dicam. Quia nos in hac fragilitate & corruptione

Der Domherr T
und sein frūhsch

VON JOHANNES S

Die Domschule vo
großer Blüte. Die
gehende Auskunft
die Grenzen des B
sein, denn die Vita
Schule publica stu
lehrte Männer zur
born zu binden, w
werden konnte, wi

Theoderich

Einer dieser Geleh
Dieser Domherr w
Aber wir haben oh
1056) die Studien
kern aus der Zeit
über deren Tätigke
Domschule im 11.
vorbeigehen. Theod
er widmet ihm ein
finden, daß der Bisc
Domherrn, diesen r
arbeiters der Schule
in beliebiger Zahl z
Theoderich hatte als
bury gesessen. Lar
der freien Künste u
tinerkloster Bec in d
und Leiter der soeb
gelange. Der Prior

¹ Vita Meinweri ep.,
² Wenn wir Nicolau.
373) glauben dürfe
(adulescentes ex un.
³ Vgl. oben S. 57 f.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is written in a cursive script and is mostly illegible due to the quality of the scan and the orientation of the page.

Hausdinann (Hg.), Von d. Jourschule z. Gymn. Theodorianum (1962)